

Historie německé kopané v Čechách

DSV BRÜNN (Brno)

zal. 1924 sloučením DSD SV (Deutsche sozial-demokratischer Sport Verein) Brünn

a SC Vorwärts Brünn

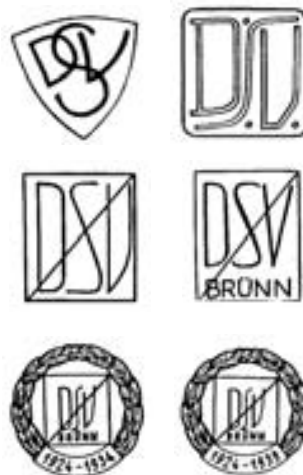
klubové barvy: červená-černá

hřiště: Na Rybníčku

V čele klubu stál první náměstek starosty města Brna - Johan Zdraschil, který zval do klubu i hráče z vídeňských klubů (Maneth, Mann, Dammer) a další vynikající hráče německého i českého původu. Hráčům klub zajišťoval díky německým a židovským fabrikantům výhodná a výnosná zaměstnání. Uvádíme část jmen známých hráčů: Bělina, Eman, Ladislav a Rudolf Tumpachovi, Bohuš a Jan Trkalovi, Novák, Kryštof, Slavětínský, Menšík, Havel, Jakeš, Bláha aj. (Jak patno vesměs typicky česká jména)

Foto týmu ze sezóny 1925/26

SK Brünner Elf BRÜNN (Brno)

zal. 19 ? jako SK Brünner Elf Brünn

SC Admira BRÜNN (Brno)

zal. 19 ? jako SC Admira Brünn

DFC BRÜNN (Brno)

zal. 1906 jako DFC Brünn

klubové barvy: černá-modrá

hřiště: v Pisárkách

Prvopočátky tohoto klubu je možno vystopovat již v roce 1900, a to v souvislosti se skutečností, kdy se poprvé v Brně objevil fotbal. Stalo se tak díky Perrymu Lowemu, synovi anglického konzula, který spolu se synem továrníka Oppenheimerera a Dočekalám, jako finančními sponzory založil v tomto roce "brněnskou fotbalovou asociaci", která se již v roce 1903 zúčastnila žákovského turnaje ve Vídni. Tento tým v černofialových barvách měl své hřiště v prostoru cyklistické dráhy v tzv. Schreibwaldu (Pisárky). O rok později, v roce 1901 byl založen Brněnský Atletický Sportovní Klub (klubové barvy: černá-bílá), který hrál na velkém vojenském cvičišti mezi Šeberovicemi a Královým Polem, později přesídlil na nové hřiště do prostoru cyklistické dráhy na Bauerschern Rampe. Mezi těmito dvěma výše uvedenými týmy došlo také k prvnímu zápasu a tento přinesl především divoký boj a nerozhodný výsledek 2:2. Brzy po tomto utkání byly oba týmy rozpuštěny a nyní bezprizorní elevové a učedníci nového sportu přesídlili znovu tam, odkud vyšli, tj. na velké vojenské cvičiště, kde vzniklo několik žákovských fotbalových kroužků a studentských mužstev. Nejsilnější a nejnámější z nich byly týmy ze státní a zemědělské reálky, z textilky aj. Sportovní dění bylo, zvláště o sobotách a nedělích velmi živé, hrály se zápasy německých studentů mezi sebou, stejně tak i zápasy proti českým studentským týmům. A tak se zde na vojenském cvičišti začal v roce 1905 formovat silný tým, který do svých řad přizval nové nadšence z klubu BBC Brünn a v následujícím roce byl oficiálně založen klub DFC Brünn. V následujícím roce 1907 se město připravovalo na první brněnský veletrh a radní nechali venkovní cyklistickou dráhu a hřiště v Pisárkách srovnat se zemí, celou plochu nechali pokrýt pískem a DFC musel své kolbiště bez náhrady opustit. Podobně se zachoval i majitel další cyklistické dráhy Ritter von Bauer, který DFC nepronajal ani vnitřní prostor své dráhy, ale až po dlouhém vyjednávání nakonec pronajal klubu kousek pole u Flurgasse. Přes všechna příkoří, která klub pronásledovala, zaznamenal DFC na svém hřišti 3. května 1907 svůj první historický mimořádný úspěch, když porazil DSV Troppau 3:2. Před více než 3.000 diváky brněnští porazili svého opavského rivala, v jehož řadách hrálo několik Angličanů (Calder a Lokier) a Rakušan (Maly z vídeňského klubu Weisse Elf Wien) a ve středu útoku velmi tvrdý (majitel továrny na čokoládu! "Fidorky" - říká Vám to něco?) Fiedor, jehož průniky do brněnské obrany rozhodně nebyly sladké... Díky tomuto vítězství se zvýšilo povědomí o brněnském klubu, ale zároveň i přineslo DFC ztrátu několika talentovaných hráčů, kteří z klubu vystoupili a založili si klub vlastní.

V roce 1908 klub získal znovu své hřiště v Pisárkách, byť zdevastované, po právě skončeném veletrhu. Písek se však nakonec podařilo spojit se zeminou, byla vybudována i atletická dráha a doskočiště, bohužel se nepodařilo již vybudovat oplotení a lavičky pro diváky. K otevření nové hrací plochy vyslal Rakouský fotbalový svaz OeFV, jako velký podporovatel německého sportu velmi dobrého soupeře, a to WAC Wien, který porazil 27. září nadšené Brňany 7:1 před skvělou návštěvou 2.000 diváků. O týden později však již DFC Brünn porazil dalšího vídeňského soupeře FC Viktoria Wien 6:3. Odveta se odehrála až 8. prosince, za velkého mrazu na hřišti "viktoriánů" a brněnští odešli poražení 1:7. Další zajímavé zápasy s mezinárodními soupeři sehrál klub na jaře 1909 doma s AC Linz (7:0), Nussdorfer AC (3:1), Germania Schwechat (3:5), z posledního zápasu se ale "zapomněl" vrátil hostující hráč August Kinst a stal se spolu s dalším vídeňským (Florisdorfer AC) fotbalistou Hansem Kramererem, který narukoval do Brna k 6. pluku dragounů, vítanou posilou DFC. Klub šel od úspěchu k úspěchu a dosahoval pozoruhodných a kvalitních výsledků (např. s Cracowia Krakow 2:2, SK Moravská Slavia Brno 8:1, DFC Prag 1:2). K největší sportovní fotbalové události předválečné historie klubu došlo 2. října 1910, kdy DFC Brünn uspořádal k životnímu jubileu císaře pána zápas, na který Rakouský fotbalový svaz OeFV vyslal kombinované mužstvo složené z hráčů prvoložných vídeňských Rudolfshügel, Simmering a Florisdorfer AC, pod vedením presidenta svazu Dr. Abelese a předsedy vídeňského svazu rozhodčích Hugo Meisela. Zápas skončil vítězstvím hostů 2:0. Daleko cennější, než byl příznivý výsledek zápasu, byla však skutečnost, že mezi 3.000 diváky byla řada vedoucích úřadů a příslušníci nejvyšších společenských kruhů a tak se řada z nich stala podporovateli a příznivci fotbalistů v černo-modrých dresech. Klub byl dokonce následně pozván jako sparringpartner při otvírání nových hřišť a to do Vídně (Simmering Wien 1:4) a do Bilska (BBSV 4:2) a do počátku první světové války DFC sehrál řadu výborných utkání se soupeři zvučných jmen (Cricketa, Vienna,

